

Παράκλησις Ὁσίου ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Ποίημα Γεροντίσσης Ἰσιδώρας Ἀγιεροθεϊτίσσης

**Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ ρνβ' (142)
Ψαλμός καί τό Θεός Κύριος μετά τῶν στίχων
αὐτοῦ· εἶτα τά Τροπάρια. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν
τῷ σταυρῷ.**

Τῶν ἀρετῶν τόν γνησιώτατον φίλον, τόν τῆς
σοφίας ἱερώτατον μύστην, θεολογίας ὄργανον,
καλῶν ἐραστήν· δεῦτε εὐφημήσωμεν, Ἱερώνυμον
ὑμνοῖς, οὗτος τῆς ἀσκήσεως τούς κανόνας
φυλάξας, ἐν Παλαιστίνῃ ἵδρυσεν μονάς, ἔνθα
παρθένων, χορόν καθωδήγησεν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῷ Γρηγορίῳ τῷ κλεινῷ Θεολόγῳ,
μαθητευθείς ὃ Ἱερώνυμε πάτερ, Εὐαγγελίου
ἔμαθες τάς θείας ἀρχάς, ἄριστος γενόμενος,
ἐρμηνεύς τῶν Γραμμάτων, ὄργανον τοῦ
Πνεύματος, συγγραφεύς πλείστων βίβλων, τῆς
ἡσυχίας στῦλος ἀκλινής, τῆς ἀληθείας, ὁ μέγας
διδάσκαλος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

**Εἶτα ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Τόν
θεόσοφον Ἱερώνυμον τιμῶ. Ἰσιδώρας.**

ᾠδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τό εὐχρηστον σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τῆς
γνώσεως λύχνον, τῆς σοφίας ὑφηγητήν,
Γραμμάτων διδάσκαλον τόν μέγαν, τόν
Ἱερώνυμον δεῦτε τιμήσωμεν.

Ὁ βίος σου ἄμεμπτος καί ἀγνός, ἡ σὴ
πολιτεία, σεμνοτάτη καί καθαρά, οἱ τρόποι σου
σώφρονες καί θεῖοι, ὦ Ἱερώνυμε Πάτερ ἀοίδημε.

Νυκτός Ἱερώνυμε ἱερέ, ἀπέθου τό σκότος καί
τά ἔργα τά τοῦ φωτός, εἰργάσω σπουδῇ σου
φιλοπόνω, ὡς τῆς ἡμέρας υἱός περιώνυμος.

Θεοτοκίον.

Θεῶσαι βουλόμενος ὁ Θεός, Ἀδάμ τόν
φθαρέντα, παραβάσεως τῷ καρπῷ, ἐν μήτρᾳ Σου
ᾤκησε Παρθένε, καί ἀδιάφθορον ταύτην
ἐφύλαξεν.

ᾠδή γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐκ τῆς Δύσεως ἄστρον, ὡς φωτεινόν
ἐλαμψας, πᾶσαν οἰκουμένην αὐγάσας τῇ
ὠραιότητι, τῆς πολιτείας τῆς σῆς, ὦ Ἱερώνυμε
Πάτερ, καί πιστῶν ἐφαίδρυνας, τά αἰσθητήρια.

Ὁφθαλμούς σου οὐδόλως, εἰς νυσταγμόν
ἔδωκας, οὐδέ τοῖς βλεφάροις σου ὕπνον, ὦ

Ἰερώνυμε, ἀλλ' ἀγρυπνῶν τῷ Θεῷ, ἀκαταπαύστως
ὁμίλεις, ὡς πρὸς φίλον ἔγγιστα, διαλεγόμενος.

Συγγραφέα σε βίβλων, τῶν ἱερῶν ἔγνωμεν,
ἔσοπτρον λαμπρόν τῆς σοφίας, καί τῆς συνέσεως,
πνευματικόν ὁδηγόν, τῶν εὐσεβῶς διαγόντων, καί
κρατῆρα γνώσεως, ὦ Ἰερώνυμε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα, ἢ Σὴ γαστήρ δέδεικται,
Ἀχραντε Παρθένε Μαρία, Θεοχαρίτωτε, τόν τοῦ
παντός Ποιητήν, καί συνοχέα τῶν ὅλων, ἐν σαρκί
γάρ ἔτεκες, ἄφθορος μείνασα.

Ἀξίωσον, ἡμᾶς μανθάνειν Κυρίου τάς
διατάξεις, καί φυλάττειν ἐπιμελῶς αὐτάς
Ἰερώνυμε, διδάσκαλε, θείας φιλοσοφίας.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ...

Ο Ἱερεὺς Δέηση

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Σοφίας Θεοῦ, τόν οἶκον τόν ἀρίζηλον,
χαρίτων πολλῶν, τό σκεῦος τό πολύτιμον, τῶν
Γραφῶν τόν εὐγνωστον, συγγραφέα ἄσμασι
στέψωμεν, τοῦ Παρακλήτου ὄργανον τερπνόν, τόν
μέγα, καί θεῖον Ἰερώνυμον.

Ὡδή δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Φιλοσόφων τόν ἔξαρχον, Παρακλήτου
ὄργανον τό εὐάρμοστον, Ἱερώνυμον τιμήσωμεν,
καί αὐτοῦ τούς τρόπους ἐπαινέσωμεν.

Ὀλοτρόπως ἐδούλευσας, μάκαρ Ἱερώνυμε τῷ
Κυρίῳ σου, καί Αὐτοῦ τό θεῖον θέλημα, καθαρά
καρδιά σου ἐτέλεσας.

Νουνεχῶς Ἱερώνυμε, κόσμου τάς
τερπνότητας ἐγκατέλειπες, καί εἰς ἔρημον
κατώκησας, ἐν ἀσκήσει ἄκρα τελειούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰησοῦν τόν Θεάνθρωπον, ἀπειράνδρως
τέτοκας Μητροπάρθενε, Παναγία καί διέμεινας,
ὥς πρό τόκου πάλιν ἀδιάφθορος.

Ὡδή ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἐρωτι Θεοῦ, Ἱερώνυμε φλεγόμενος, τῆς
ἀσκήσεως ἐβάδισας ὁδόν, σχῆμα Ἀγγέλων, ἐν
συνέσει ἐνδυσάμενος.

Ρήματα ζωῆς, ἐμελέτας Ἱερώνυμε, ἐν καρδιά
σου ἡμέρας καί νυκτός, οἰκειοτρόπως, τῷ Θεῷ
διαλεγόμενος.

Ὡ τῶν θαυμαστῶν, μεγαλείων Ἱερώνυμε,
δίῳν Κύριος Θεός ἐπὶ τῆς γῆς, τήν σὴν πορείαν,
ἐξαιρέτως ἐθαυμάστωσεν.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπί γῆς, ὡς παιδίον ἀπεκύησας, τόν
Θεόν τόν πρό αἰώνων Μαριάμ, καινοποιοῦντα,
τούς βροτούς δι' ἀγαθότητα.

Ὡιδή στ'. Τήν δέησιν.

Ὑψούμενος, πρὸς Θεόν τόν Ὑψιστον,
Ἱερώνυμε θεόληπτε Πάτερ, ἔξω σαρκός καί τοῦ
κόσμου ἐγένου, καί τά οὐράνια κάλλη ἐώρακας, ἃ
νοῦς ἀνθρώπου οὐ νοεῖ, ὁφθαλμός οὐδέ πάλιν
τεθέαται.

Μελέτημα, προσφιλές σου ἔσχηκας, τοῦ
θανάτου τήν ὠφέλιμον μνήμην, καί ὡς εἰκός
ἀπενέκρωσας πάθη, τά τῆς σαρκός σου, σοφέ
Ἱερώνυμε· ζωῆς διό ἀληθινῆς, κληρονόμος ἐν
χάριτι γέγονας.

Ὀλόφωτος, ὡς λαμπάς τά ἔργα σου,
διαλύουσιν ἀγνοίας τό σκότος, καί τήν αὐγήν,
Ἱερώνυμε Πάτερ, τῆς ἀνεσπέρου ἡμέρας
προβάλλουσιν· καί νῦν οἰκεῖς ἐν οὐρανοῖς, ἐν
σκηναῖς τοῦ Φωτός ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Νηδύϊ Σου, καθαρά ἔχώρησας, τόν ἀχώρητον
παντί Θεοτόκε, τόν Ποιητήν οὐρανοῦ καί τῆς γῆς
τε, Ὃν τῶν Ἀγγέλων αἰνοῦσι τά τάγματα· Αὐτόν
δυσώπει μητρικῶς, λυτρωθῆναι ἡμᾶς πάσης
θλίψεως.

Ἀξίωσον, ἡμᾶς μανθάνειν Κυρίου τὰς διατάξεις, καί φυλάττειν ἐπιμελῶς αὐτάς· Ἱερώνυμε, διδάσκαλε, θείας φιλοσοφίας.

Ἀχραντε, ἡ διά λόγου...

Ο Ἱερέυς Δέηση

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῇ σοφίᾳ τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου, καί τῷ πλούτῳ τῶν πνευματικῶν συγγραμάτων σου, κατευθύνεις ἐν ἀγαθοῖς τὰς τρίβους τῶν πιστῶν, ὁδόν εὐθετον τῶν ἐντολῶν, ὑποδεικνύων εὐχερῶς, διά λόγων καί πράξεων· σέβοντες οὖν πρεπόντως, τήν θείαν σου πολιτείαν, ἀναβοῶμεν ἐν χαρᾷ, σοί τό χαῖρε Ἱερώνυμε.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τό α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον· Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στ. Οἱ Ἱερεῖς Σου, ὕριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καί οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Εὐαγγέλιον Ὅσιακόν (Λουκᾶ ιβ΄ 8 – 12).

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου πρεσβείας, Ἐλεῆμον,...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείας,
Ἐλεῆμον,...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.
Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός,...

Χαίροις Ἱερώνυμε, θεομακάριστε Πάτερ, τῆς σοφίας ὄργανον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνδιαίτημα· τὰς χρηστάς ἔλαβες, δωρεάς πλουσίως, καί συνέγραψας τὰς βίβλους σου· αὐτάς κατέχοντες, ὥσπερ θησαυρόν ἀνεξάντλητον, μανθάνομεν τά κρείττονα, καί τῆς σωτηρίας ἐχόμενα· θείαις οὖν εὐχαῖς σου, ἀξιώσον ἐργάζεσθαι ἡμᾶς, τά τοῦ Κυρίου προστάγματα, ὡς δοῦλοι εὐγνώμονες.

Ο Ἱερεὺς Σώσον ὁ Θεός τον λαό σου...

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τίς ἀξίως ὑμνήσει, Ἱερώνυμε Πάτερ ἀξιοθαύμαστε, τά ἦθῃ τά χρηστά σου, τὸν ἄμεπτον σου βίον, καί τά θεῖα χαρίσματα, δίδῶν Χριστός ὁ Θεός, ἐν γῇ ἐδόξασέ σε.

Ἱερώνυμος αὖθις, τῆς σοφίας ὁ μύστης ὁ ἱερώτατος, παρέστη ἐν τῷ μέσῳ, ἡμῶν διαφερόντως, ὡς τρυφήν προτιθέμενος, τὰς ἐκ τῶν βίβλων αὐτοῦ, σοφὰς διδασκαλίας.

Μακαρίζομεν πόθῳ, τοὺς ὁσίους σου τρόπους, ὧ Ἱερώνυμε· ὠδήγησας ἐκ Ῥώμης, σὺν Παύλᾳ Εὐστοχίαν, καί παρθένους πεντήκοντα, εἰς Παλαιστίνην μονήν, συστήσασαι ἁγίαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς γλυκύ σου τό κάλλος, ὡς ὠραῖα προσώπου σου ἢ εὐπρέπεια, ὡς θεία ἢ τιμή σου, ὡς ἄφραστος ἢ δόξα, Παναγία θεόνυμφε· Ἀγγελικῶν γάρ χορῶν, προέχεις ἐξαιρέτως.

Ὡιδή η΄. Τόν Βασιλέα.

Ἱερωνύμου, τοῦ θεοφόρου Ὁσίου, τήν σεμνήν καί λαμπράν πολιτείαν, Ἄγγελοι ὁρῶντες, ἐξέστησαν ἐν θάμβει.

Σκεῦος ἐγένου, τῆς ἐκλογῆς τῆς τιμίας, Ἱερώνυμε Ὅσιε Πάτερ, εἰς διακονίαν, Θεοῦ κατηρτισμένον.

Ἰδὼν ψυχῆς σου, τό ταπεινόν τε καί πρᾶον, ὁ Θεός Ἱερώνυμε Πάτερ, ἔθετό σε λύχνον, Αὐτοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε συμφώνως, αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίσωμεν ὕμνοις ἐνθέοις, τήν Ὑπεραγίαν, Παρθένον Θεοτόκον.

Ὡιδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὡς χόρτον ἐθεώρεις, δόξαν τήν τοῦ κόσμου, ὦ Ἱερώνυμε Πάτερ, διό νουνεχῶς, αὐτήν ἀφῆκας φορέσας, σχῆμα τό ἅγιον.

Ῥημάτων Γρηγορίου, θείου Θεολόγου, ὡς ἐπακούσας ἐγένου αὐτοῦ μαθητής, καί ἰσοστάσιος δόξῃ, ὦ Ἱερώνυμε.

Ἀγάλλου Δαλματία, τοῦ Ἱερωνύμου, τοῦ
πανενδόξου υἱοῦ σου τῇ θείᾳ τιμῇ, καί ἡ Χριστοῦ
Ἐκκλησία, πᾶσα εὐφράνθητι.

Θεοτοκίον.

Συνάμα τῷ Ἀγγέλῳ, χαῖρε Σοί βοῶμεν,
θεοκυῆτορ Μαρία καιίγάρ διὰ Σοῦ, αἱ γενεαί τῶν
ἀνθρώπων, χάριν ἐλάβομεν.

Αὐθις τό·

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

**Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια, ὧν ἡ
ἁκροστιχίς· Χαῖρε Ὅσιε.**

Χαίροις Ἱερώνυμε ἱερέ, δόξα τῶν Ὁσίων, τῶν
Δικαίων ἡ ἐκλογή· χαίροις τῆς σοφίας διδάσκαλε
καί μύστα, τῆς γνώσεως ταμεῖον,
ὑπερπληρέστατον.

Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι συνωδά, τοῦ
Ἱερωνύμου, μεγαλύνουσιν ἐν ᾠδαῖς, τὴν
εὐπρεπεστάτην ἑόρτιον ἡμέραν, τό χαῖρε
προσφωνοῦντες, τούτῳ ἐν χάριτι.

Ἴδετε υἱόν μου τόν εὐκλεῆ, κράζει Δαλματία,
καυχωμένη μητροπρεπῶς· τοῦτον ὥσπερ λύχνον,

προτέθηκα ἐπ' ὄρους, τοῦ λάμπειν καὶ φωτίζειν,
κόσμου τὰ πέρατα.

Ῥήματα τὰ πάνσοφα καὶ σεπτὰ, τὰ τοῦ
Γρηγορίου, Θεολόγου ὡς ὁδηγόν, ἔσχες ἐν τῷ βίῳ,
διό τῆς ἀληθείας, ἐβάδισας τὴν τρίβον, ᾧ
Ἱερώνυμε.

Ἐγραψας χειρὶ σου μετὰ σπουδῆς, βίβλους
θεοσόφους, Ἱερώνυμε καὶ αὐτάς, ἔδωκας ὡς
πλοῦτον καλῆς κληρονομίας, τοῖς θέλουσι
μανθάνειν, ὅσα ὠφέλιμα.

Ὅλη σου καρδιά, ὅλη ψυχῇ, ὅλη σου προθέσει,
Ἱερώνυμε καὶ σπουδῇ, ἔστερξας τῶν πάντων, Θεόν
καὶ Βασιλέα, Αὐτῷ ἀκολουθήσας, μετὰ
πιστότητος.

Σέβω Ἱερώνυμε καὶ τιμῶ, σοῦ τὴν πολιτείαν,
τὴν θεάρεστον καὶ σεμνήν· ὕμνοις μεγαλύνω τὰς
σὰς μεγαλουργίας, τὴν δόξαν σου θαυμάζων, τὴν
ὑπερθαύμαστον.

Ἰσχυσας βαστάσαι ἀδικιῶν, συκοφαντιῶν τε,
τὰς πικρίας καὶ τὰ δεινὰ· ἔχων δέ Κυρίου, τὴν
πίστιν ὡσεὶ ὄπλον, ἐξῆλθες νικηφόρος, ᾧ
Ἱερώνυμε.

Ἐπαινόν σοι πλέκομεν εὐμενῶς, Πάτερ τῶν
Πατέρων, Ἱερώνυμε θαυμαστέ, σοῦ τὰς ἀριστείας
τιμῶντες μετὰ πόθου, καὶ σοῦ τὰ μεγαλεῖα,
ἐγκωμιάζοντες.

Εἶτα·

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Προόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ συνήθη Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, τὴν Ἑκτενῇ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν

**ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα τοῦ Ὁσίου καὶ
χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ
παρόντα Τροπάρια· Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.**

Χαίροις, τῆς σοφίας ἐραστά, τῆς θεολογίας ὁ
μύστης, φιλοσοφίας ὁ νοῦς, ἄνθος εὐωδέστατον
τῆς θείας γνώσεως, Ἱερώνυμε Ὅσιε, Πατέρων τό
κλέος, βάσις καὶ ἐδραῖωμα τῶν μοναζόντων τε·
χαίροις τῆς ἐρήμου ὁ λύχνος, φαίνων τοῖς ἐν
σκότει κειμένοις, τοῦ Εὐαγγελίου τὴν ἀλήθειαν.

Σέβω, Ἱερώνυμε σοφέ, καὶ ἐν ἐγκωμίοις καὶ
ὕμνοις, χρεωστικῶς ἐπαινῶ, χεῖρα τὴν τιμίαν σου,
δί' ἧς συνέγραψας, ἐν σοφίᾳ τὰς βίβλους σου, καὶ
ταύτας παρέθου, πᾶσιν ὡς πολύτιμον, ζωῆς
θησαύρισμα, ὅπως μελετῶντες ἐκ πόθου, τὰς τῶν
διδαγμάτων σου ῥήσεις, γνῶμεν εὐσεβείας τὰ
μυστήρια.

Χαίρει, Δαλματία μητρικῶς, Πάτερ Ἱερώνυμε
μάκαρ, τῇ σῇ φαιδρᾷ ἑορτῇ, καὶ ἡ Παλαιστίνη τε,
συνεπαγάλλεται· ἐν αὐτῇ γάρ ἀνήγειρας, μονὰς
σεβασμίας, καὶ τό τῆς ἀσκήσεως, διῆλθες στάδιον·
χαίρει καὶ χορός τῶν παρθένων, ἃς σύν Εὐστοχίᾳ
καὶ Παύλᾳ, ἐν μοναστηρίῳ καθωδήγησας.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἐν σπουδῇ μαθητεύσας, ἱερέ Ἱερώνυμε, παρὰ
Γρηγορίῳ τῷ πάνυ, Θεολόγῳ ἠρεύνησας, σοφίας
οὐρανίου τόν βυθόν, τὰς ῥήσεις ἐρμηνεύσας τῶν
Γραφῶν· τὰς δέ βίβλους σου πλουτοῦμεν ὡς
θησαυρόν, χειρὶ σου ἃς συνέταξας· χαίροις, τῶν
Ἱερέων ἡ τιμή· χαίροις, Ὁσίων σέμνωμα· χαίροις

σεμνῶν παρθένων ὁδηγέ, τῆς Παῦλας Εὐστοχίας
τε.

Δίστιχα ἀκροτελεύτια.

Ἐν ἀγαθοῖς κατεύθυνον τά διαβήματά μου,
Ὅσιε Ἱερώνυμε, διδάσκαλε σοφίας,
ὥς ἂν εἰς τρίβον τοῦ Θεοῦ, βαδίζω ἀπροσκόπτως
καί φθάσω εἰς τάς φωτεινάς σκηνάς τῆς θείας
δόξης,
βοᾷ σοι ὕμνοις καί ᾠδαῖς ἡ πένης Ἰσιδώρα,
ἅς ἔγγραφον τῇ προτροπῇ καί τῇ θερμῇ αἰτήσει,
Σπυρίδωνος τοῦ δούλου σου, τοῦ σέβοντός σε
πόθῳ,
ἱκέτου Γεωργίου τε Ἱεροδιακόνου,
πάνν εὐλαβουμένου σου τήν θείαν πολιτείαν
καί ἐκζητοῦντος πρὸς Θεόν τάς θείας σου
πρεσβείας,
ἵνα ἐλέους παρ' Αὐτοῦ τυχόντες τοῦ μεγάλου,
Αὐτόν ἀείδοξάζωμεν, τόν ἐν Τριάδι Ἕνα,
Πατέρα ἅμα καί Υἱόν, σὺν Πνεύματι Ἁγίῳ,
ὃ πρέπει ἡ προσκύνησις αἰῶνας εἰς αἰώνων.

Ἀμήν.